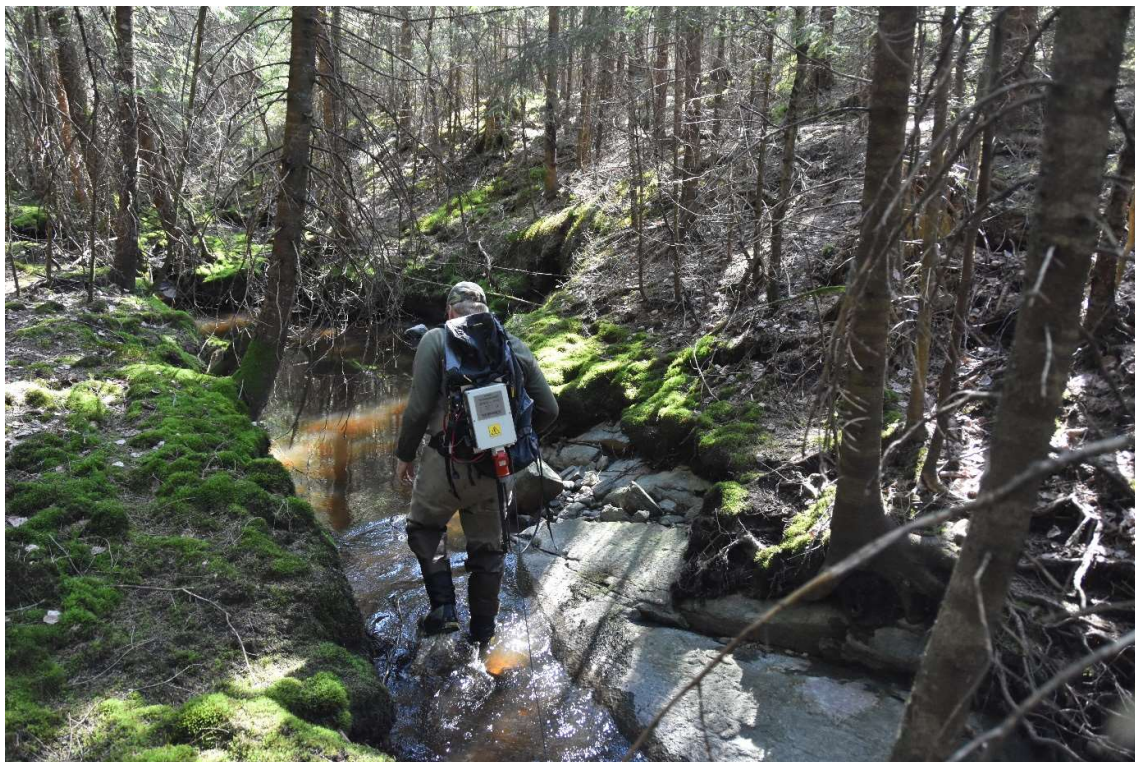

Vannområde Glomma Sør – elfiskeundersøkelser 2023-2024

NJFF
Østfold

Ole-Håkon Heier, NJFF Østfold, 2024

Innhold

Innledning.....	4
Material og metoder	5
Klimatiske forhold	5
Bekkene og resultatene.....	7
Vannforekomst Buereiva til Rokkevannet bekkefelt 002-4184-R: Halden, Rakkestad, Sarpsborg.....	7
Bredholt-Elgutu-Langsbakkenbekken.....	7
Vannforekomst Dypetjernbekken (Elv til Elnessjøen) 002-4128-R: Rakkestad.....	8
Vannforekomst Dørja 002-4848-R: Rakkestad.....	8
Kort beskrivelse av bekkeløpet fra øverst til nederst.....	8
Kåtorpveien	9
Vannforekomst Dørja Bekkefelt 002-4851-R: Indre Østfold, Rakkestad.....	10
Kort beskrivelse av hvert sideløp til Dørja.....	10
Liensbekken søndre løp.....	13
Liensbekken nordre løp.....	13
Kånsbekken Gjulemveien vest.....	14
Kånsbekken nedre del	14
Trippestad-Siggerud-Rånes	15
Vesterbybekken-hovedløp Heiaveien	15
Vesterbybekken-hovedløp Skollerudveien	16
Vesterbybekken-fra Dynjan ned til Åsgårdveien 486.....	17
Vesterbybekken-sideløp Dammyrveien	19
Brattfoss	19
Vannforekomst Elv fra Stiklatjern til dam ved Stikla pukkverk 002-4205-R: Indre Østfold	20
Vannforekomst Frønebekken 002-4115-R: Rakkestad.....	20
Vannforekomst Frønebekken bekkefelt 002-4118-R: Marker, Rakkestad.....	20
Vannforekomst Frønesjøen bekkefelt 002-4117-R: Marker, Rakkestad.....	20
Vannforekomst Kolbjørnsviksjøen bekkefelt 002-3482-R: Aremark, Marker, Rakkestad	20
Vannforekomst Langevann og Fjellaområdet i Rakkestad 002-4118-R: Rakkestad.....	20
Vannforekomst Levernesbekken 002-3336-R: Rakkestad.....	20
Kort beskrivelse av bekkeløpene.....	20
Levernesbekken-Budalsveien	23
Levernesbekken-sidebekk Kløfsrud-Rådalen sør for Budalsveien 32-34	23
Levernesbekken-sidebekk Kløfsrud-Rådalen sør for Budalsveien 30.....	24
Levernesbekken-sidebekk Rustadødegård-Stokkedalen nedstrøms Nøtteholveien	25
Levernesbekken-hovedløp vest for Nøtteholveien 211	26

Levernesbekken-sideløp Kvernhusdalen-Stordalen sørvest for Nøttholveien 262.....	27
Levernesbekken-hovedløp nedstrøms Nøttholveien 360.....	28
Levernesbekken-hovedløp nedstrøms Nøttholveien 360.....	28
Levernesbekken-hovedløp 320 meter oppstrøms Nøttholveien 360.....	29
Vannforekomst Lite påvirka bekker til Hera nord for Ramstad 002-4210-R.....	30
Vannforekomst Nakkimbekken 002-4844-R.....	30
Kort beskrivelse av bekken fra nederst og opp til Kløsa.....	30
Nakkimbekken Nokkerud.....	31
Nakkimbekken Nakkimveien.....	32
Nakkimbekken Væhleveien-Uttersrud.....	33
Vannforekomst Nakkimbekken bekkefelt 002-4847-R.....	33
Kort beskrivelse av bekkene som renner til Nakkimbekken fra nederst og oppstrøms.....	33
Låbybekken-Sølvskuttbekken.....	35
Låbybekken Låby nordre.....	36
Låbybekken Låbyveien.....	37
Sølvskuttbekken nedstrøms Sølvskuttveien.....	37
Askevannsbekken Pilhaug.....	38
Askevannsbekken nordøst for Igletjern.....	39
Langetjernbekken innløp Igletjern.....	40
Lille Igletjernbekken.....	41
Vannforekomst Sandvannsbekken 002-4121-R.....	41
Vannforekomst Stiklatjern bekkefelt 002-4207-R.....	42
Vannforekomst Ågårdselva bekkefelt 002-4353-R: Sarpsborg.....	42
Referanser.....	42
Personlige opplysninger.....	42

Innledning

Innlandsbekkene har stått litt i skyggen av sjøørretbekker og de store vassdragene de siste tiårene. De er imidlertid like viktige elementer for biologisk mangfold som bekker med sjøørret og laks.

De fleste innlandsbekkene er mer eller mindre påvirket av menneskelige aktiviteter. Eksempler på dette er landbruk, skogbruk, veianlegg, avløpsvann, menneskeskapt forsurening, utbygginger av forskjellige slag etc.

Forfatteren har gjennom mange år hørt utallige personer uttale at de brukte å fiske i sin lokale bekk i sine yngre dager, men at det nok er dødt nå. Gledelig nok viser det seg at det langt fra er tilfelle, selv om det mange steder også stemmer. Det er for en stor del svært lite dokumentasjon på forekomsten av fisk i bekker, og i alle fall ikke om vi går tilbake til 1950-60-70-tallet. Det er derfor viktig å dokumentere fiskeforekomstene i bekkene så snart som mulig, slik at vi kan begynne å ta hensyn til disse, og forhåpentligvis også bedre forholdene for fisken i mange bekker.

Med denne rapporten forsøker vi å samle all informasjon om forekomsten av fisk i alle bekker og mindre elver i vannområdet. I første omgang beskrives elfiske gjennomført for vannområdet i 2023, men i tillegg nevnes også ytterligere elfiskeundersøkelser og eventuelle personlige opplysninger mottatt. Rapporten er tenkt utvidet med ytterligere informasjon i årene fremover.

To årsklasser med gjedde fra Nakkimbekken i Degernes (foto: OHH).

Material og metoder

Elektrofisket i direkte forbindelse med denne rapporten ble utført med et Terik Technology GeOmega FE4 apparat. Spenningen på apparatet stilles inn etter forholdene i hver bekk.

Første gangs kartlegging av bekkestrekninger gjøres i tre ledd:

1. Grundige undersøkelser av bekkens nedbørfelt og løp på kart og flyfoto. Det legges inn stasjoner på alle strekninger med potensiell vannføring de fleste år, og med mulige hindringer mellom hver stasjon.
2. Fysisk besøk på den enkelte stasjon, der forholdene undersøkes i felt.
3. Elektrofiske der dette anses aktuelt. Da påvisning av fisk er første prioritet, går vi som regel kun over strekningen en gang ved første besøk. Det gir et minimumsestimert for tetthet.

Lengden på strekningene ble stort sett målt med målehjul og gjennomsnittlig bredde anslått. Anslaget på bredde er basert på middelvannføring. Avvik fra dette står i så fall angitt spesifikt under hver bekk.

All fisk ble oppbevart i plastbøtter/kar inntil strekningen var ferdig overfisket. Vi har batteridrevne luftere for å sikre god oksygenmetning i vannet. Fisken ble fortrinnsvis gjenutsatt i øvre del av det overfiskede strekket.

Der vi har målt pH har dette blitt gjort med et Multi 3510 IDS med elektrode WTW Sentix 940.

Vi har bilder liggende for hver stasjon.

Klimatiske forhold

Det er verdt å kommentere de klimatiske forholdene i grove trekk for de siste årene før og under undersøkelsene, som et viktig bakteppe for undersøkelsene.

Vinteren 2020-2021 var svært kald og tørr i 4 uker i januar-februar, i tillegg hadde vi en tørr vår og en svært tørr periode som startet i midten av august og varte til midten av september. Det var derfor utfordrende forhold for yngel dette året.

Vinteren 2021-2022 var nok ganske gjennomsnittlig. Våren ble imidlertid tørr i april og ut i mai, og det kom flere tørkeperioder utover sommeren og høsten. Flere mindre bekker ble helt tørre utover i slutten av august, og tørken vedvarte nesten hele september. Fra slutten av september kom regnet i stadig økende grad, og slutten av oktober og begynnelsen av november medførte flom i de fleste vassdrag. Det bør derfor ha ligget godt til rette for gyting senhøsten 2022.

Vinteren 2022-2023 var også relativt gjennomsnittlig. Det kom en svært kald periode i desember, men rundt jul slo været om, og det var flere perioder med flom i januar og februar. Perioden mars-april var relativt tørr, men det ble en stor flom helt mot slutten av april. Deretter kom det svært lite nedbør de kommende ukene, slik at vårt elfiske i begynnelsen av juni ble gjennomført under en tørkeperiode. De bekkene som var tørre under vår befaring, er nok tørre en eller flere ganger de fleste år, og kan dermed ikke forventes å holde fisk.

Vinteren 2023-2024 var svært variert. I slutten av august ble det satt nedbørsrekorder på ett døgn i Indre Østfold, Marker og Rakkestad, og det ble svært stor vannføring i alle mindre vassdrag. Det ble relativt kaldt allerede i slutten av oktober, men et stort snøfall med påfølgende regn ga flom i bekkene i starten av november. Fra midten av november ble det kaldere og fra starten av desember til rundt 20. januar var det vekselvis svært kaldt, ned mot -33 grader C, og store snøfall, som ga inntil

50 cm snø i skogen. Fra 20. januar ble det langt mildere og vekselvis snø, mye regn og noen kaldere kortere perioder. I mai 2024 var det tørke i bekkene, men fra juni ble det bra med vann. Med tørke forsommeren 2023, storflom i august, tørke i desember-januar og tørke igjen i mai, var det svært krevende forhold for yngel og ungfisk i bekker, spesielt de mindre bekkene. Mange mindre bekker i de tre kommunene hadde derfor mindre ungfisk/fisk enn normalt i de mindre bekkene under elfisken våren 2024.

Bekkene og resultatene

I det følgende tar vi for oss alle bekkestrekninger vi har befart og elfisket, både som direkte oppdrag for vannområde Glomma Sør og i andre sammenhenger i vannområdet. Bekkene er sortert i hht. nedbørfelt i Vann-nett. I tillegg angis mer presist lokalnavn om aktuelt og kommunene bekker ligger i.

Vannforekomst Buerelva til Rokkevannet bekkefelt 002-4184-R: Halden, Rakkestad, Sarpsborg

Bredholt-Elgotu-Langsbakkenbekken

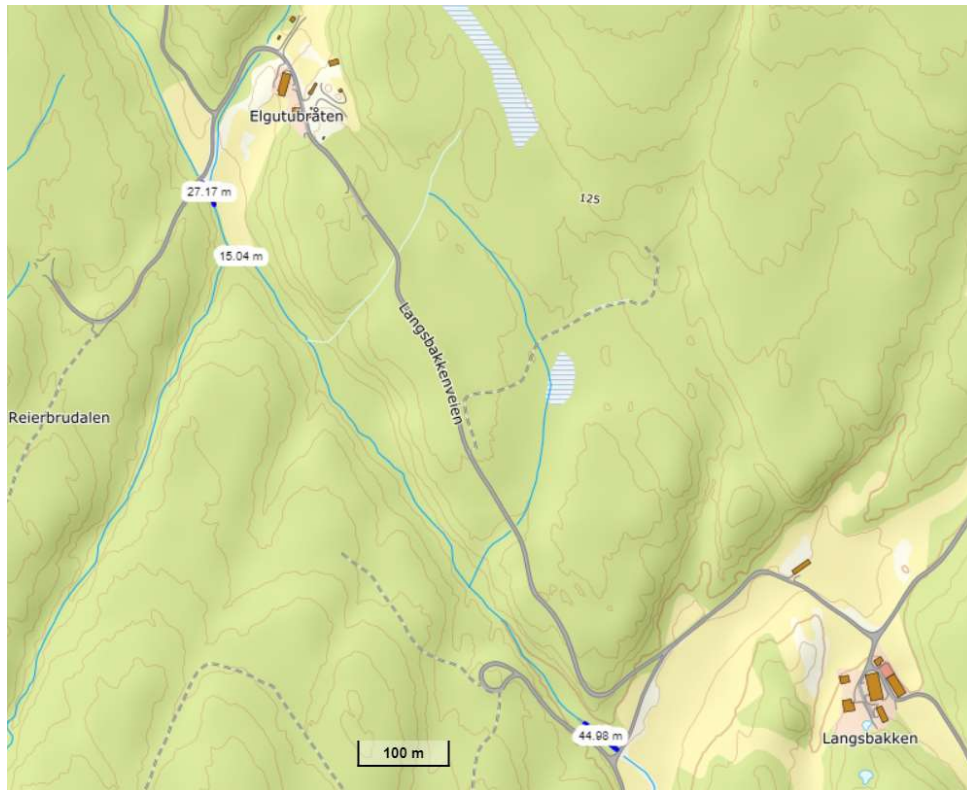
Bekken renner fra Bredholt ned i Langen fra nord.

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lene Sørli Heier 22-7-23. Tre strekninger ble elfisket. Vannføringen var relativt lav, og vannet humusfarget, men med god sikt. Dyp ned til 0,8 meter i de større kulpene.

Strekning 1: Fra veikryssing Trondsætre og oppstrøms. Lengde = 45 meter, bredde = 1,5 meter, Areal = 67,5m². Her var det ypperlig habitat for ørret. Det er litt urskogspreg over skogen oppstrøms veikryssingen. Kulvert er ikke hinder. **Det ble ikke funnet fisk.**

Strekning 2: Nedstrøms innløp Rørmyrbekken. Godt habitat for fisk. Lengde = 15 meter, bredde = 1 meter, Areal = 15 m². **Det ble ikke funnet fisk.**

Strekning 3: Nedstrøms kulvert vest for Ilgutubråten under veien inn mot Reierbrudalen. Ypperlig habitat for fisk. Kulvert er ikke hinder. Lengde = 27 meter, bredde = 1 meter, areal = 27m². **Det ble ikke funnet fisk.**

De to sidebekkene som kommer fra Rørmyr og fra nordøst forbi Elgutubråten går tørre de fleste år. Ludvig Akselsen, som leier Ilgutubråten, husker at de fisket ørekyte i de fleste bekkene i området da han var liten for 50-60 år tilbake. Det ble observert både rumpetroll, frosk og libellelarver, men bekken ga visuelt inntrykk av å kunne være forsuret. Det ble gjennomført en pH-måling på den øvre elfiskestasjonen i bekken på litt over middels vannføring den 16-11-23, da ble pH målt til 4,97.

Vannforekomst Dypetjernbekken (Elv til Elnessjøen) 002-4128-R: Rakkestad

Ole-Håkon Heier har elfisket for Midtre Degernes grunneierlag i 2010, 2021, 2022, 2023 og 2024: Dypetjernbekken/Møllebekken.

Vannforekomst Dørja 002-4848-R: Rakkestad

Kort beskrivelse av bekkeløpet fra øverst til nederst

Hovedløpet starter i Honningen, går åpent i skog ca. 595 meter, deretter ca. 8 meter i kulvert under jorde (privat), så ca. 65 meter åpent, før den er lagt i rør ca. 40 meter under et jorde (privat).

Deretter går den åpent ca. 740 meter før den går under en boligvei til Glørudveien 175 (privat, ca. 7 meter).

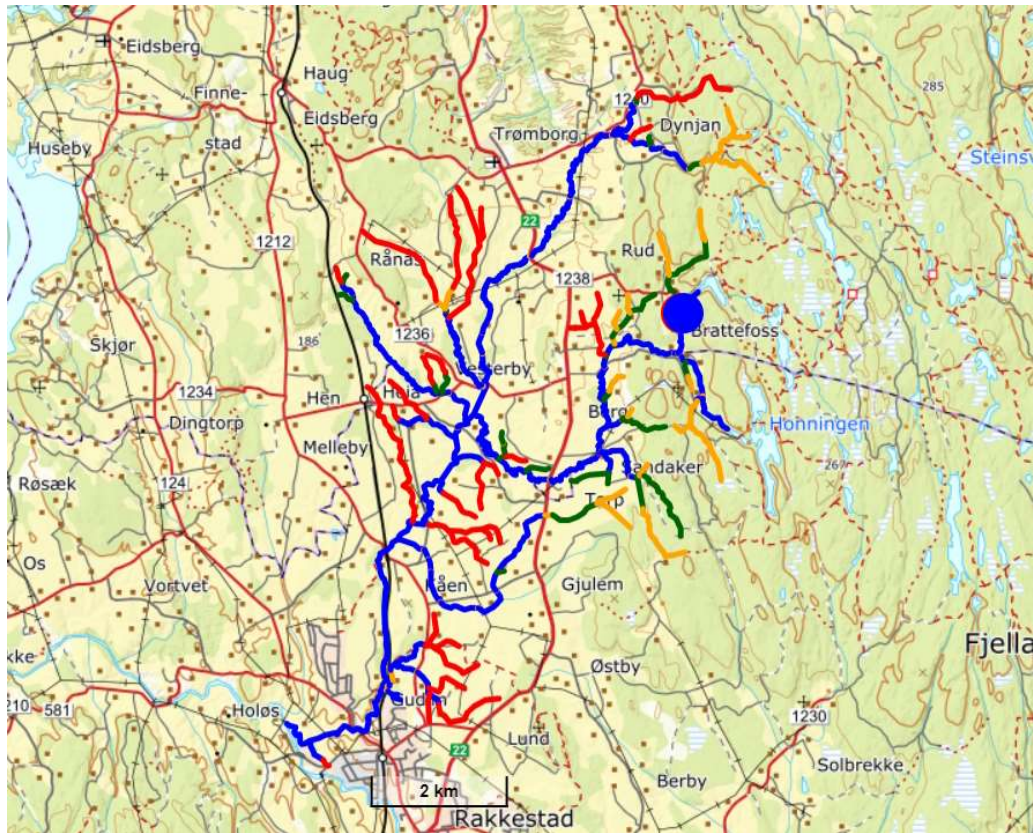
Deretter er den åpen ca. 125 meter før den går under en ny boligvei til Glørudveien 165 (privat, ca. 8 meter). Deretter går den åpen ca. 1540 meter (den øvre delen fortsatt i skog), før den går under Glørudveien (kommunal?, ca. 10 meter). Deretter går den åpen videre ca. 1900 meter, for det meste i en skogkløft, inntil bekken renner under Sandakerveien (kommunal?, ca. 7 meter). Så langt er dermed løpet ca. 5045 meter.

Bekken fortsetter åpent i en skogkløft ca. 1115 meter før den når den nye (2022) kulverten under Trømborgveien (riksvei, ca. 25 meter).

Etter dette går den åpen ca. 3125 meter, før den renner under Kåtorpveien (kommunal?, to rør, 11 meter, ikke vandringshinder 2023). Nedstrøms Kåtorpveien elfisket vi i 2023 ørekyte, bekkeniøye og trepigget stingsild.

Nå er den godt nede i landbruksområdene og relativt stor. Det siste strekket er ca. 7445 meter, krysset av tre bruer (Banenor, jernbanen, Kåenveien, kommunal?, og fylkesvei 124, Eidsbergveien), og nederst renner den ut i Rakkestadelva ved Holøs.

Totalt er dermed hovedløpet cirka 16765 meter langt. Vi kjenner ikke til hvor mange eventuelle vandringshindre som finnes i bekken (elva).

Oversiktskart over Dørja med sidebekker. Sidebekkene omfattes av et eget kapittel.

Kai Tønnsberg (2023) rapporterer at det finnes ørret i hele Dørjas løp, med de tetteste bestandene i de øvre delene. Han sier videre at ørekyte kun finnes nedstrøms fossen nedenfor Karlstad, og at det også var kreps nedstrøms denne fossen tidligere. Det skal være mort i Dørja i alle fall opp til Kåen.

Kåtorpveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Vi fisket nedstrøms kulvertene under Kåtorpveien, inkludert begge kulvertene.

Overfisket strekning hadde en lengde på 52 meter, en bredde på ca. 2,5 meter, dermed et areal på ca. 130 m². Siktedypet var omtrent en meter. Den nedre delen av strekket hadde grus/sandbunn, den øvre noe mer mudderbunn, men fast å gå på. Kulvertene var svært godt lagt, og utgjorde ikke noe hinder.

Det ble fanget store mengder med ørekyte og bekkeniøye. Det var såpass mye at vi ikke gjorde noe forsøk på å telle. I tillegg fanget vi en trepigget stingsild.

Vannforekomst Dørja Bekkefelt 002-4851-R: Indre Østfold, Rakkestad

Kort beskrivelse av hvert sideløp til Dørja

Bekkene beskrives i rekkefølge fra utløpet av Rakkestadelva og opp til Honningen. Potensielle vandringshindre for fisk er beskrevet (**rødt**).

Liensbekken: Går mot øst ca. 540 meter før den deler seg i et søndre og et nordre løp. På dette strekket går den under jernbanen (ca. 28m) og er lagt i rør litt oppstrøms under et jorde (155m).

Det søndre løpet er åpent ca. 360 meter før det går under Kåenveien, deretter åpent ca. 605 meter før det går under Johs. C. Liens gate. Det er tre sideløp som er lukket i denne øvre delen på hhv. ca. 1175, 730 og 410 meter.

Det nordre løpet går åpent videre ca. 670 meter før det kommer til Kåenveien. Herfra er bekken lukket med tre sideløp på minst ca. 985, 500 og 405 meter.

Vi fant ikke fisk i noen av løpene.

Kåensbekken: Går også mot øst. **Foss naturlig absolutt vandringshinder ca. 355 meter oppstrøms Dørja.** Nedstrøms hinderet fant vi både **ørret** og **ørekyte**. Går åpent blant jorder ca. 3965 meter, men med fem korte veikryssinger før den ender opp under Mysenveien/Trømborgveien (riksvei). Her er den lagt i rør 115 meter, før den igjen er åpen, men liten, i ca. 750 meter, og går over til ei grøft som deler seg i to (ca. 610 og 480 meter).

Melleby: Går mot vest/nord. Går deretter rett mot Heia i nord. Ender i noen dammer nede ved Dørja. Deretter **lukket ca. 290 meter under jorder**. Åpen ca. 750 meter før den igjen lukkes under jorder. Den er ca. 2400 meter totalt.

Klipper: Går mot øst nord for Klipper. Kun de nederste 80 meterne er åpne. Minst ca. 1205, 700 og 435 meter bekk er **lukket oppstrøms**.

Flatberg: Går mot øst. Først ca. 475 meter åpen i skog. Øvre løp på minst ca. 725 og 290 meter er lukket. Befarte de øvre 150 meterne den 10-5-23 (Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen), svært lite vann, og **anses uaktuell for fisk**.

Kåtorp: Går mot vest. De nedre ca. 1045 meterne er åpne. Lukkede sideløp på minst ca. 805 og 205 meter. Befarte de nedre 50 meterne den 10-5-23 (Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen), svært lite vann, og **anses uaktuell for fisk**.

Trippestad-Siggerud-Rånes: Går mot vest. Åpen helt opp til Bråtenes-Siggerud, totalt ca. 3375 meter. Et par åpne sideløp nede ved Heiaveien. Ellers en del delvis lukkede sideløp oppover på ca. 300-400 meters lengde. Kulvertene under Heiaveien (ca. 570 meter oppstrøms Dørja) er **delvis vandringshinder for fisk**. Vi fant **trepigget stingsild** og **bekkeniøye** nedstrøms hinderet.

Vesterbybekken: Dette er den desidert største sidebekken til Dørja, med en lengde på hele 9 kilometer på det meste.

Vesterbybekken Hovedløpet: Hovedløpet går ca. 420 meter som åpen bekk mot vest/nord før den får inn et sideløp fra vest (Brennemoen/Skukestad).

Deretter fortsetter løpet ca. 5750 meter mot nord, avbrutt av 6 veikryssinger. Den nedre av disse er Heiaveien, som ble elfisket i 2024 og der vi fanget **bekkeniøye**. Neste er to gårdsveier fra Sviuveien (ikke befart), og deretter Trømborgveien (ikke befart). Deretter kommer Skollerudveien, som ble elfisket i 2024 og fanget **ørekyte**, og til slutt Nepleveien. Rett oppstrøms Nepleveien deler løpet seg i to ved Åsgårdveien. I dette området var det svært ufremkommelig nede i bekkeløpet, pga. hogst.

Hovedløpet fortsetter åpent ca. 775 meter før det går under en sidevei fra Åsgårdveien. Det er **minst to vandringshindre** på den øvre delen av denne strekningen, men for øvrig mye bra habitat for **ørret**, noe som også ble påvist under elfiske i 2024. Fra kulverten under veien fortsetter bekken åpen i skog opp til en dam (0,65 dekar) med demning i enden, som også er et **vandringshinder**. På denne bekkestrekningen ble det likevel påvist **ørret** under elfiske i 2024. Hovedinnløpet kommer inn i dammens nordende, der vannet renner åpent i bekk – delvis i skogkant, delvis i skog i 570 meter opp til Dynjanveien. Her ble det også påvist **ørret** under elfiske i 2024.

Oppe ved Dynjanveien er bekken svært oppstykket i forbindelse med en snuplass/veidele og krysses av vei/sti hele 4 ganger på 130 meter. Vi har ikke befart dette området eller videre oppstrøms. Herfra går hovedløpet ytterligere 620 meter opp langs veien Elgfaret før den deler seg i flere mindre tilløpsbekker med lengder opptil 700 meter, inkludert et lite myrtjern, ved en sving sørover på veien. Det tilkommer iallfall tre mindre tilløpsbekker på 4-600 meter på strekningen mellom dammen og Elgfarets sving mot sør. vannet fra Trømborgfjella, med minst ca. 1740 meter bekkeløp.

Vesterbybekken- Brennemoen/Skukestad: Fra bekkedelet ved Nepleveien-Åsgårdveien er løpet åpent ca. 35 meter før det går under Heiaveien (6 meter), går mot vest åpent ca 65 meter, og deretter lukkes under et landbruksområder i 230 meter (her var norgeskart.no svært misvisende). Deretter er bekkeløpet åpent ca. 1320 meter. Vi befarte den nedre delen av dette strekket, og bekken har skåret seg dypt ned (inntil 4+ meter) i løsmassene. Det er flere lange, delvis lukkede sideløp øverst, på iallfall ca. 1845, 1780, 1735 og 870 meter.

Vesterbybekken-Dammyrveien: Løpet går åpent ca. 890 meter fra bekkedelet ved Åsgårdveien-Nepleveien, dog med to traktorveikryssinger (ikke befart) og en gårdsvei (ikke hinder, men i dårlig

stand), før det blir svært bratt de siste 60 meterne opp mot kulverten under Nepleveien. Øvre del av strekningen ble elfisket i 2024, men vi fant **ikke fisk**. Kulverten er umulig å vandre opp gjennom (15 meter). Bekken fortsetter videre åpen i skog 470 meter opp i Trømborgfjella, med stort fall på slutten og en kulvert under Dammyrveien (ikke befart). Herfra fortsetter hovedløpet iallfall 1500 meter videre opp til et lite tjern, pluss at det tilkommer noen sidebekker på inn til 7-800 meter.

Følgende stasjoner gjenstår til 2025: **Kart:** <https://kart.gulesider.no/m/800Pa>

Sandaker sør: Kommer fra sørøst ved Sandaker. Løpet er kun 18 meter langt før det går under Sandakerveien (6 meter) og deler seg i et søndre og et nordre løp.

Det søndre løpet er ca. 385 meter langt, før det deler seg i to løp på ca. 585 og ca. 150 meter.

Det nordre løpet er 730 meter langt og åpent før det krysser to ganger under en liten vei med ca. 125 meters avstand. Her kommer det inn sideløp fra sør på hhv. minst 1625 og 1105 meter.

Sandaker nord: Kommer inn på østsiden nord for Sandaker og av beskjeden størrelse. Det er åpent ca. 250 meter før det går under en gårdsvei og mottar vann fra minst ca. 715 og 220 meter bekkeløp.

Filtvet: Kommer fra vest og nord. Det er kun ca. 50 meter åpent løp nederst, mens de øvrige tre sideløpene på ca. 1020, 350 og 240 meter for det meste er lukket, iallfall i nedre del.

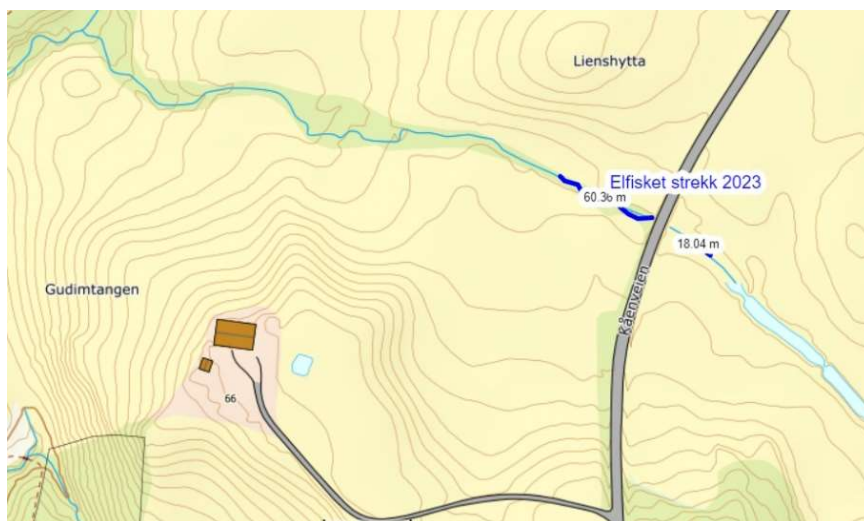
Borgås: Kommer fra nord. Kun 22 meter åpent bekkeløp, deretter ca. 105 meter lukket under et jorde. Oppstrøms dette er ca. 945 meter åpent bekkeløp, pluss mindre sidebekker på ca. 250-300 meter.

Brattfoss: Kommer fra nord. Åpent ca. 930 meter opp til en ca. 45 meter lang lukking under et jorde nedenfor Brattfossveien/Hellebekk. Deretter er bekken åpen ca. 1165 meter videre opp til Lintjern. I tillegg tilkommer sidebekker på ca. 650 og 455 meter. Ett sideløp på ca. 200 meter kommer fra Brattefoss, der det finnes et damanlegg. Her kommer vannet fra Igletjern, Sagduplene og Langard. Det er dermed bra med vann i bekkeløpet.

Søndre Klemma: Går av på vestsiden og rett sør. 117 meter åpen bekk, før den er lagt i rør under Søndre Klemma. Mottar vann fra 1360 meter bekkeløp fra sør pluss sideløp

Liensbekken søndre løp

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Overfisket strekning hadde en lengde på 78 meter, en bredde på ca. 0,5 meter, og dermed et areal på ca. 39 m². Det var klart vann, og bunnen besto av grus, stein og noe mudder. Det var bra kantsoner langs bekken. Vi fant ingen fisk, men derimot en liten salamander nedstrøms veien.

Liensbekken nordre løp

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Overfisket strekning hadde en lengde på 90 meter, en bredde på ca. 0,4 meter, og dermed et areal på ca. 36 m². Det var klart vann, og bunnen besto for en stor del av mudder med en del stein. Strekingen gikk i sin helhet i skogen. Bekken fortsatte i rør fra Kåenveien og videre oppstrøms. Vi fant ingen fisk.

Kåensbekken Gjulemveien vest

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Overfisket strekning hadde en lengde på 63 meter, en bredde på ca. 1,5 meter, og dermed et areal på ca. 94,5 m². Det var klart vann, og bunnen besto av stein, fjell, svært grov grus, og mudder. Det var bra kantsoner langs bekken på det overfiskede strekket, men svært lite høyere vegetasjon både nedstrøms strekningen og oppstrøms Gjulemveien. Vi fant ingen fisk.

Kåensbekken nedre del

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket to strekk, nedstrøms og oppstrøms en 4 meter høy foss: et naturlig og definitivt vandringshinder for fisk.

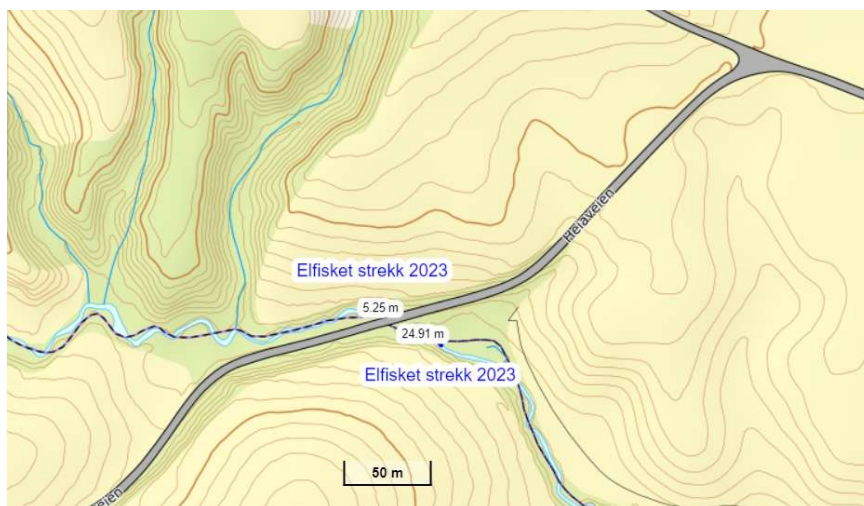
Det var klart vann. Bunnen besto av stein, fjell, og mudder. Det var, men svært lite mengder, brukbar gytegrus nedstrøms fossen. Oppstrøms fossen var det store mengder nedfalte trær i bekkeløpet. Det var bra kantsoner langs bekken på det overfiskede strekket, men svært lite høyere vegetasjon oppstrøms Gjulemveien.

Den nedre overfiskede strekningen hadde en lengde på 60 meter, en bredde på ca. 1,75 meter, og dermed et areal på ca. 105 m². Vi fant store mengder med ørekyte, med sikkerhet flere hundre, uten at vi brukte tid på å telle. Opp mot fossen fant vi 4 ettårige ørret.

Den øvre overfiskede strekningen hadde en lengde på 50 meter, en bredde på ca. 1,75 meter, og dermed et areal på ca. 87,5 m². Vi fant ingen fisk.

Trippestad-Siggerud-Rånes

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket to strekk, nedstrøms og oppstrøms de to kulvertene under Heiaveien. Disse er lagt slik at det kan være vanskelig å passere for fisk.

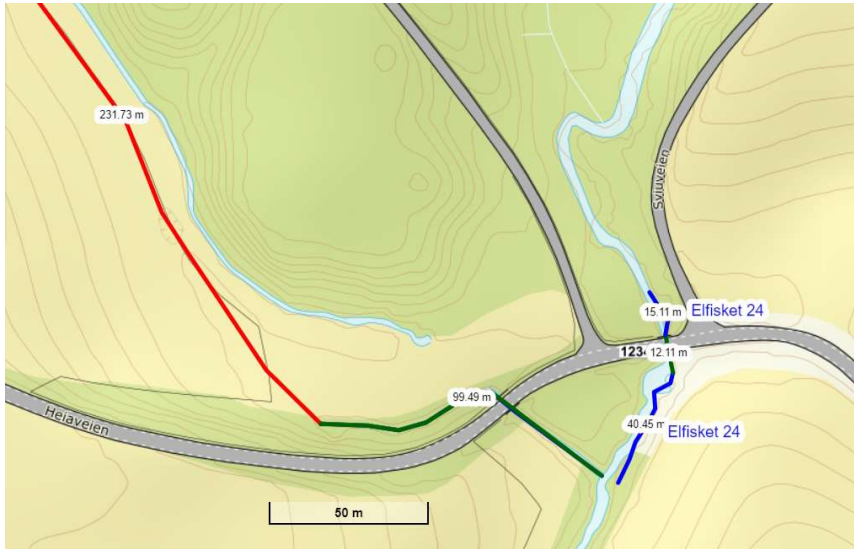
Vannet var svært blakket og siktedypet kun ca. 30-40 cm. Bunnen besto for en stor del av mudder, med unntak av noe knust stein fra veifyllingen i de mer strømrrike områdene nedstrøms kulverten. Oppstrøms kulverten var det stillestående, dypere vann, mye nedfalne trær og noen stein på bunnen ned mot kulverten som var mulig å gå på. Bekken bar preg av å være svært påvirket av landbruksavrenning. Utenom de overfiskede strekkene var det umulig å vade uten å sette seg fast. Det var bra kantsoner langs bekken i områdene vi befarte.

Den nedre overfiskede strekningen hadde en lengde på 25 meter, en bredde på ca. 1,25 meter, og dermed et areal på ca. 31,25 m². Vi fant tre trepigget stingsild og en bekkeniøye.

Den øvre overfiskede strekningen hadde en lengde på 5 meter, en bredde på ca. 1,25 meter, og dermed et areal på ca. 6,25 m². Vi fant ingen fisk.

Vesterbybekken-hovedløp Heiaveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Hovedløpet ble elfisket totalt 55 meter, 15 meter oppstrøms brua under Heiaveien og 40 meter nedstrøms brua. Bekkens bredde var 1-3 meter.

Vannet var klart, og bunnen besto for en stor del av silt/leire. Det var også noe fjell, stein og kulper ned mot 0,6 meters dyp. Det var greit å gå i selve hovedrenna, men opp langs sidene på bekken sank man ned i silt. Det var bra kantsoner langs bekken i områdene vi befarte. Vi fanget 10 bekkeniøye. pH ble målt til 7,8.

Sideløpet fra Brennemoen-Skukestad gikk annerledes enn hva man kunne få inntrykk av på kart. Det gikk opp under Heiaveien i en kulvert, deretter mot vest. Total lengde på dette strekket var ca. 100 meter, og det var gode kantsoner. Deretter gikk bekken 230 meter i rør i kanten av dyrket mark, og kom opp igjen i skogkanten i en opptil 4+ meter dyp skjæring der det åpenbart var mye erosjon. Vi elfisket ikke her, da det ikke så ut til å være verken gangbar bunn eller trygge forhold for å gå ned.

Vesterbybekken-hovedløp Skollerudveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Hovedløpet ble elfisket totalt 38 meter oppstrøms kulverten under veien. Kulverten var ikke vandringshinder. Bekkens bredde var 0,5-1,5 meter.

Vannet var klart. Nedstrøms kulverten var en kulp, og bekken var stilleflytende videre nedstrøms med mudderbunn. Oppstrøms kulverten var det steinbunn med jevn vannhastighet/strøm, og øverst på det elfiskede strekket var en kulp med mudderbunn som var vanskelig å gå, derfor stoppet vi der.

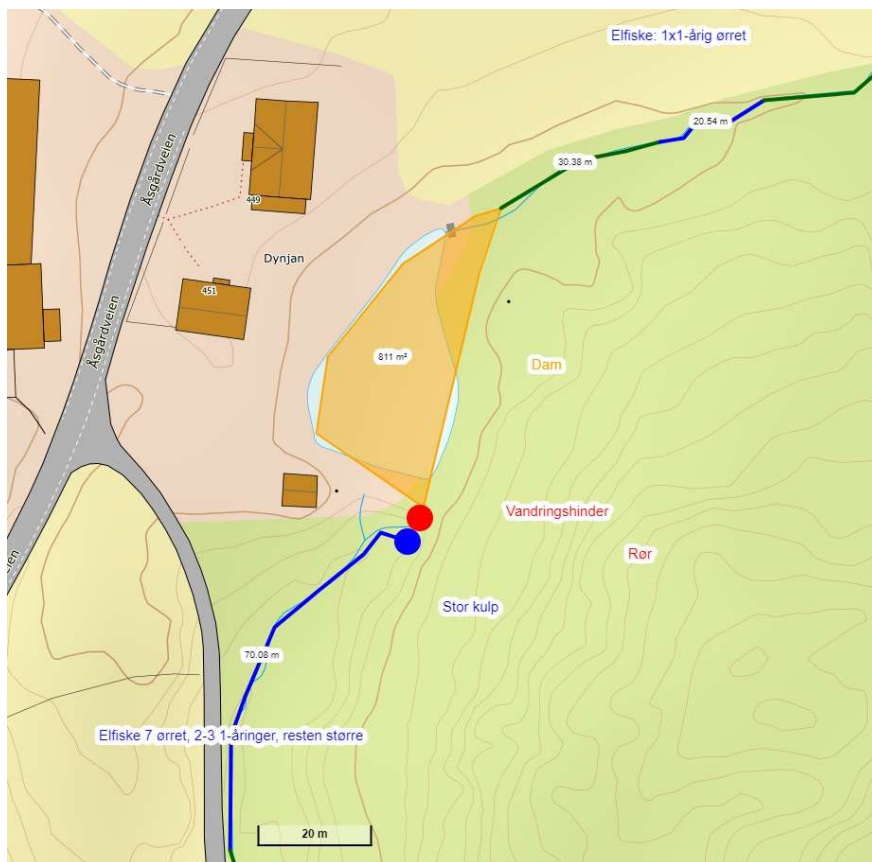
Vi fanget 12-15 ørekyte. pH ble målt til 7,2.

Vesterbybekken-fra Dynjan ned til Åsgårdveien 486

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Det var relativt klart og noe humøst vann.

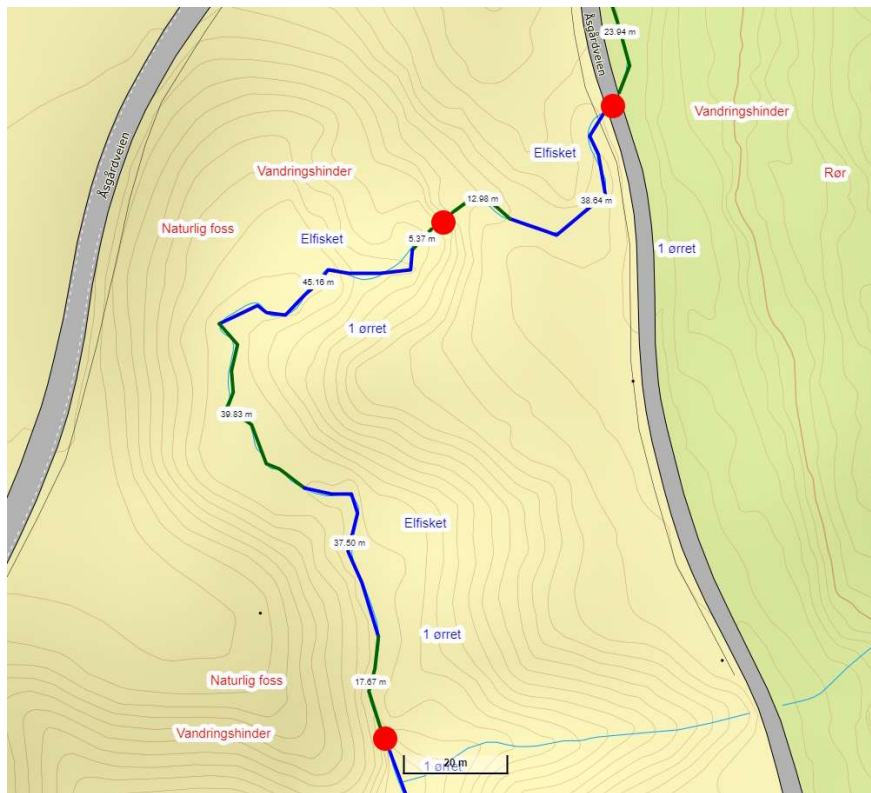
Oppstrøms dammen på Dynjan går bekken i kanten mellom dyrket mark og skog. Vi gikk ikke så langt opp (ca. 50 meter), men skogen utgjorde en god kantsone, og det var grov grus i substratet og jevn strøm.

Utløpet fra dammen ved Dynjan besto av to rør. Disse var sannsynligvis oppstrøms vandringshindre. Herfra rant vannet 95 meter i et bekkeløp på ca. 1 meters bredde med ypperlige og varierte forhold for fisk. Deretter gikk vannet gjennom en kulvert under sideveien fra Åsgårdveien. Denne var oppstrøms vandringshinder, men dette kan korrigeres ved å heve vannspeilet i kulpen nedenfor med 30-40 cm. Herfra rant bekken 50 meter gjennom både dypere kulper ned til 1 meter og gyttegrusområder, til en 2-3 meter høy naturlig foss, som er et 100 % vandringshinder.

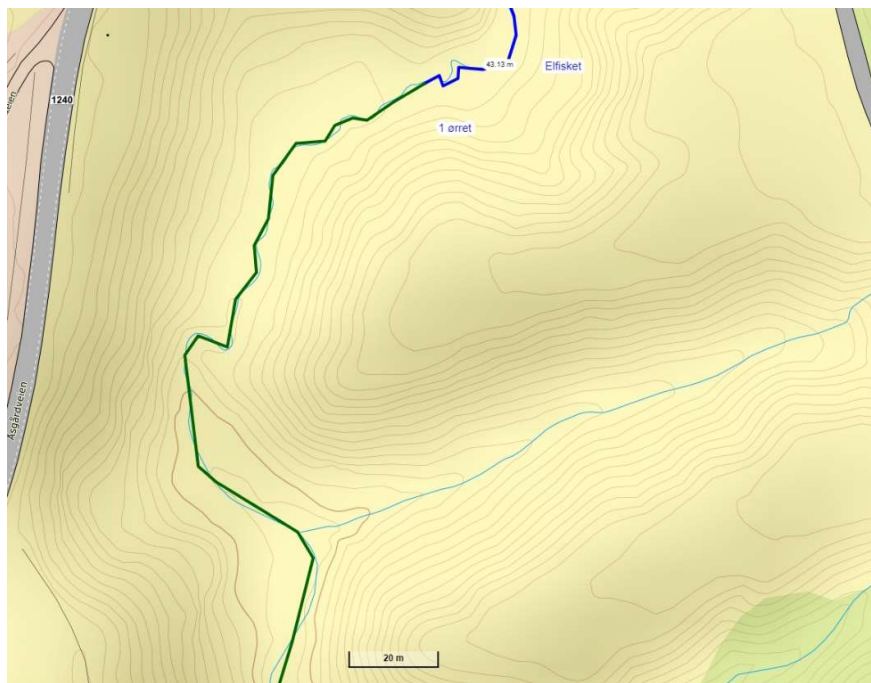

Nedstrøms denne fossen rant bekken 145 meter før neste naturlige foss som fungerer som vandringshinder. Også på dette strekket var det gode forhold for ørret, med gyttegrusbanker og

kulper. Den øvre delen (unntatt de øverste 10-15 meterne nedenfor fossen) rant uten høyere kantvegetasjon på et beite, mens den nedre delen rant i løvskog.

Nedstrøms denne fossen rant bekken igjen ut på beite, sakteflytende, men med noen dypere kulper ned mot 1 meter. Her besto bunnen av sand/leire. På beitet var det ikke høyere kantvegetasjon.

Vi elfisket til sammen rundt 230 meter av bekken, og fant ørret (til sammen 12) på alle delstrekningene. De fleste var eldre fisk, men vi fanget 2-3 ettåringer på strekket nedstrøms dammen og en ettåring på strekket oppstrøms dammen. pH ble målt til 6,4.

Kai Tønnsberg (2023) forteller at det tidligere var en god bestand av ørret i Vesterbybekken opp til Lunde.

Vesterbybekken-sideløp Dammyrveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Det ble elfisket 35 meter strekning nedstrøms kulverten under veien nedenfor Lunde gård. Det ble også elfisket 7-10 meter lengre opp mot Nepleveien.

Vannet var klart, men med en del jernutfellinger og tilhørende bakterievekst på den nederste stasjonen. Bunnssubstratet var primært finere grus, og maksimalt dyp var 0,4 meter. Kulverten under veien nordøst for Søndre Lunde gård var ikke vandringshinder, men i ganske dårlig stand. Bekkens bredde var 0,5-1 meter.

Lengre opp i løpet besto bunnen av stein. De øvre 60 meterne opp mot Nepleveien er svært bratte, og det er umulig for fisk å vandre opp den siste delen til kulverten under veien og gjennom denne.

Oppstrøms kulverten var bekken en rolig strømmende skogsbekk med humøst vann, og blandet bunnssubstrat.

Vi fanget ingen fisk nedstrøms Nepleveien. pH ble målt til 6,2.

Kai Tønnsberg (2023) forteller at det tidligere var en god bestand av ørret i Vesterbybekken opp til Lunde.

Brattfoss

Kai Tønnsberg (2023) bodde der på 1980-tallet og fisket 100-vis av ørret som ble flyttet opp i Igletjern. Største som ble fanget var på 2,4 kg, men har hørt om ørret på over 3 kg.

Vannforekomst Elv fra Stiklatjern til dam ved Stikla pukkverk 002-4205-R: Indre Østfold
Elfisket for Båstad grunneier JFF 2022 og 2023.

Vannforekomst Frønebekken 002-4115-R: Rakkestad
Elfisket for Rakkestad og Degernes JFF 2020, 2021, 2023 og 2024.

Vannforekomst Frønebekken bekkefelt 002-4118-R: Marker, Rakkestad
Elfisket for Rakkestad og Degernes JFF 2023.

Vannforekomst Frønesjøen bekkefelt 002-4117-R: Marker, Rakkestad
Planlagt elfisket for Rakkestad og Degernes JFF 2025 og fremover.

Vannforekomst Kolbjørnsviksjøen bekkefelt 002-3482-R: Aremark, Marker, Rakkestad
Elfisket for Midtre Degernes grunneierlag 2023.

Vannforekomst Langevann og Fjellaområdet i Rakkestad 002-4118-R: Rakkestad
Elfisket for Rakkestad og Degernes JFF 2023.

Vannforekomst Levernesbekken 002-3336-R: Rakkestad

Kort beskrivelse av bekkeløpene

Først beskrives hovedløpet, deretter sidebekkene ettersom de renner inn i hovedløpet fra nederst til øverst. Potensielle vandringshindre for fisk er beskrevet (**rødt**).

Hovedløpet: Levernesbekken renner ut i Rakkestadelva. Derfra meandrerer den ca. 1320 meter opp til Strømsfossveien, som den går under i en kulvert (8 meter). Her fant vi både **ørekyte** og **bekkeniøye**. Derfra går den videre oppover ca. 750 meter til Budalsveien. Her tilkommer et sideløp fra nordøst (Kløfsrud-Rådalen).

Fra Budalsveien fortsetter bekken ca. 945 meter mot nordvest før det er tegnet inn en mulig hindring inne i skogen (**denne er ikke sjekket, men det finnes ørekyte både opp- og nedstrøms**). Deretter fortsetter bekken 835 meter videre før det tilkommer et sideløp fra nordvest: Rustadødegård/Stokkedalen.

Fra sideløpet fra Rustadødegård/Stokkedalen går bekken ca. 675 meter før den krysses av Nøttheholveien (bru på 7 meter). Deretter fortsetter bekken ca. 645 meter nordover før det tilkommer et sideløp fra nordvest (Kvernhusdalen/Stordalen).

Fra dette sideløpet fortsetter bekken ca. 285 meter opp mot Solbrekke, der den krysses av gårdsveien (5 meter). Her fant vi **ørekyte**. Deretter går bekken ca. 430 meter i en sving mot sørøst, før den krysses av en traktorkryssing på jordet.

Etter dette går bekken igjen mot øst og så nord i ca. 790 meter før den kommer til en kryssing under Nøtتهolveien. På dette strekket mottar bekken vann fra myrområder i sørøst gjennom to bekkestrenger på ca. 1030 og 920 meter. Ved kryssingen under Nøtتهolveien tilkommer også vann fra et løp som er lagt i rør under jordet (**vandringshinder**); dette samler vann fra hele ca. 2975, 685 og 410 meter bekkeløp.

Deretter fortsetter bekken på nordsiden av Nøtتهolveien i ca. 140 meter før den krysses av en liten vei (8 meter, **vandringshinder**). Her fant vi **ørekyte** nedstrøms kulpen. Den går videre ytterligere ca. 275 meter før den krysses av en traktorvei (6 meter, **i dette området er det en rekke naturlige fossefall som er vandringshinder, her fant vi ikke fisk**). Herfra fortsetter løpet mot øst ca. 385 meter (inkludert flere naturlige fossefall som er vandringshinder), og går under Nøtتهolveien. Herfra fortsetter den ca. 830 meter videre, og deler seg i to deler på ca. 1555 og 1395 meter.

Total lengde hovedløpet: ca. 9870 meter.

Kløfsrud-Rådalen: Fra hovedløpet i Levernesbekken går dette løpet under Budalsveien i en kulvert (15 meter), før det etter kun 22 meter går under en traktorkryssing (3 meter).

180 meter nord for denne kryssingen tilkommer et lite sideløp fra nord: dette går kun ca. 70 meter opp til Budalsveien 34, før det går under veien: det mottar vann fra 780 meter bekkstreng oppstrøms.

Rundt 200-220 meter oppstrøms den nevnte traktorkryssingen fant vi **ørekyte** under elfiske. Her var det steinstryk, men vi så ikke noe hinder. Herfra over fortsetter hovedløpet ca. 545 meter fra, før den går under en smal kryssing (ikke befart). Deretter fortsetter hovedløpet ca. 1005 meter mot nord inntil det går under en traktorvei rett sør for Kløfsrud. Midt på denne strekningen har bekken et fall på rundt 5 meter i løpet av 50 meter bekk. **Oppstrøms dette området fant vi ikke fisk.**

Oppe ved traktorveien rett sør for Kløfsrud tilkommer sideløp fra nord på ca. 655 og 390 meter.

Hovedløpet fortsetter videre ca. 1665 meter mot nordøst, og det tilkommer vann fra store myrområder i øst, med bekkstrenger på ca. 975, 810 og 720 meter. Bekkene ser ikke ut til å være av noen særlig størrelse.

Det er en traktorveikryssing på 7 meter oppe ved Gamle Rådalen inne i skogen. Deretter fortsetter bekken mot nordøst av brukbar størrelse i 1885 meter. Det tilkommer helårsvannførende bekkstrenger fra Vesle Hiesten i nord og Butjern i øst gjennom bekkstrenger på hhv. ca. 1005, 405 meter og 605 meter. Øverst i løpet tilkommer vann fra Tjernemosen og Tjernemosehøgda gjennom to bekkstrenger på anslagsvis 600 og 1000 meter.

Total lengde Kløfsrud-Rådalen: ca. 6110 meter.

Rustadødegård/Stokkedalen: Etter bare 83 meter er det en kryssing av bekken (6 meter) før den fortsetter ca. 965 meter videre opp til Nøtتهolveien. Plastrøret under Nøtتهolveien er 18 meter langt, og er et **vandringshinder**. **Vi fant heller ikke fisk nedstrøms denne kulverten.**

Oppstrøms denne er igjen bekken åpen i ca. 1360 meter, før den kommer til kryssingen under Grønnerødveien. Oppstrøms denne veien er bekken lukket, med antatte bekkeløp på ca. 2495 meter, 1030 meter og 590 meter.

Total lengde: ca. 4920 meter.

Kvernhusdalen/Stordalen: Her går bekken ca. 185 meter opp til Nøtتهolveien, og under en kryssing (7 meter). **Vi fant ikke fisk verken oppstrøms eller nedstrøms veien.** Bekken fortsetter videre langs

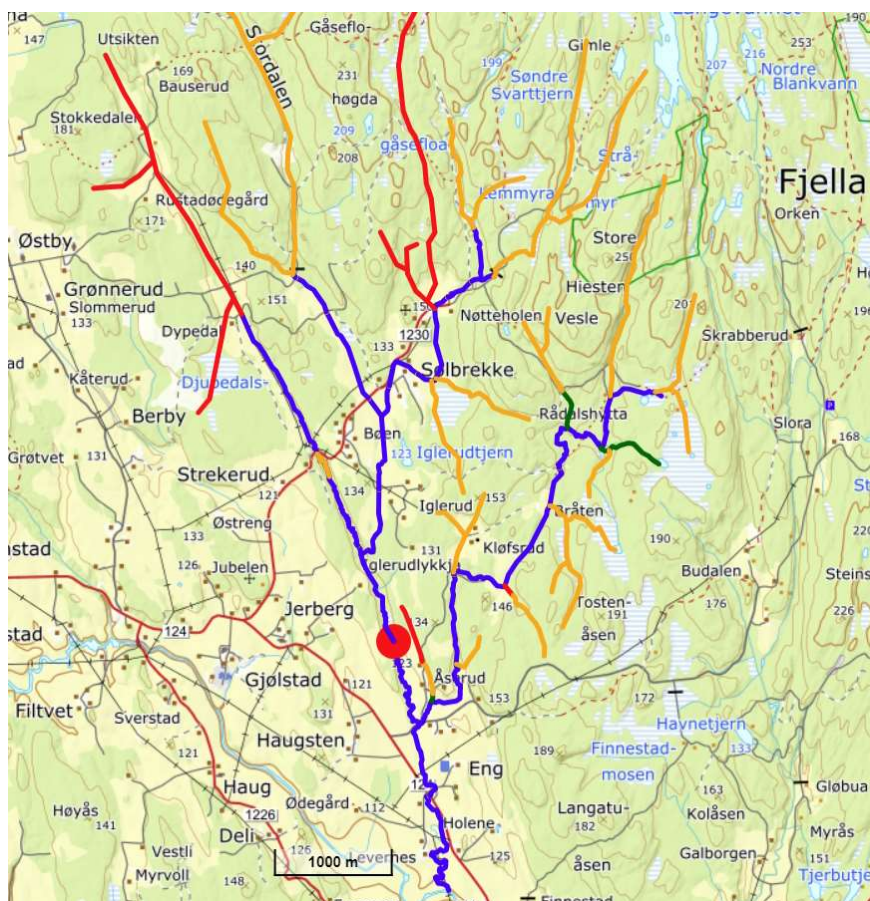
Langemyr ca. 820 meter, før den krysses av en liten vei inn til Dypedalsåsen (7 meter). Herfra fortsetter bekken ca. 395 meter før den renner under Grønnerudveien (8 meter).

Ca. 35 meter oppstrøms Grønnerudveien deler den seg i to mindre løp. Det østre av disse løpene (fra Stordalen/Kvernhusdalen skytebane) samler vann fra bekkestrenger på ca. 2030, 1555, og 890 meter. Det vestre av disse løpene er ca. 1650 meter og kommer fra ren skog.

Lemmyra/Søndre Svarttjern: En sidestreg mot nord kommer fra et lite tjern ca. 460 meter lengre opp. Denne er ikke undersøkt, men vi fant ikke fisk på stasjonen nedstrøms. Tjernet er cirka 70 meter langt, og har to innløp. Det nordøstre kommer fra den store Lemmyra rundt 600 meter lengre opp. Det nordvestre fortsetter 930 meter mot nord før det krysses av en traktorvei, og fortsetter videre 90 meter før det deler seg i to.

Det nordøstre løpet kommer fra Søndre Svarttjern (137 dekar) 530 meter lengre opp. Søndre Svarttjern har en innløpsbekk på ca. 1100 meter. Det nordvestre løpet får vann fra ei lita myr ca. 550 meter lengre opp.

Total lengde: ca. 3485 meter.

Oversiktskart over Leverneshovbekken med sidebekker. Sidebekken fra Lemmyra og Søndre Svarttjern er tegnet for kort, men beskrivelsen i teksten over er korrekt.

Levernesbekken-Budalsveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Det ble fisket to strekninger. Det ene i hovedløpet fra nedstrøms brua og 15 meter videre oppstrøms brua, det andre oppstrøms brua over sideløpet mot nordøst cirka 15 meter oppover i løpet.

Vannet var blakket med et siktedyp på knapt 1 meter. Bunnen besto av mudder, stein og sand. Maksimalt dyp på det elfiskede strekket var 0,7 meter, men kulpen i hovedløpet nedstrøms Budalsveien kan fort være 1,5 meter+. Det var bra med høyerestående vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) i hovedløpet hadde en lengde på rundt 20 meter, og bekken var 1-2 meter bred. Vi fanget store mengde ørekyte (200+) og 3 bekkeniøyer. pH ble målt til 6,7.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) i sideløpet hadde en lengde på 15 meter og en bredde på ca. 0,5-1,5 meter. Vi fanget en ørekyte.

Levernesbekken-sidebekk Kløfsrud-Rådalen sør for Budalsveien 32-34

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Vi gikk langs bekken fra Budalsveien og cirka 220 meter oppover. På strekningen var bekken en stillestående grøft med mudder/leirebunn, men øverst var det en kulp med stryk og kulper ovenfor. Vi fisket sporadisk fra kulpen og opp gjennom strykene, en strekning på drøyt 30 meter.

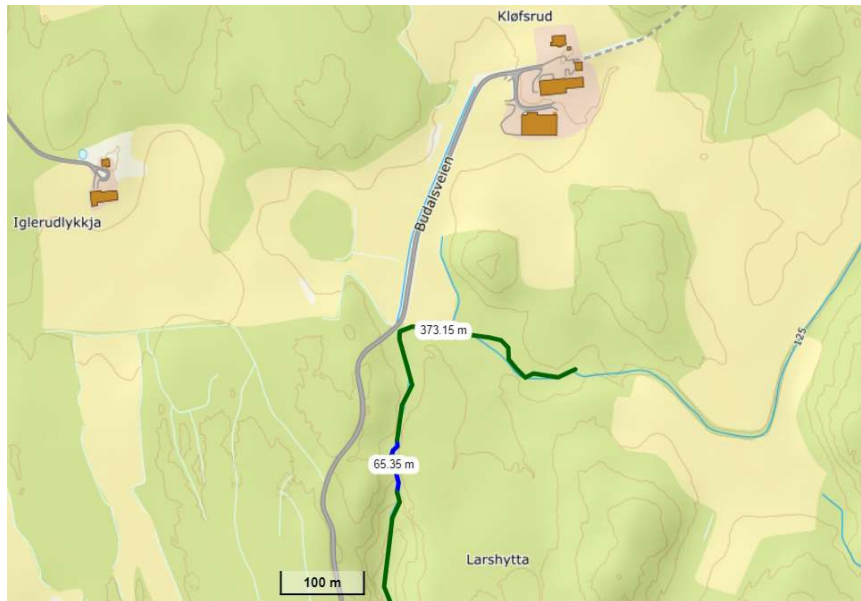

Vannet var blakket med et siktedyp på knapt 1 meter. Bunnen på det elfiskede strekket besto av mudder/leire, fin grus og stein. Maksimalt dyp på det elfiskede strekket var 0,7 meter, men kulpen nedstrøms strekket kan fort være 1 meter+. Kantsonen besto av skog.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på drøyt 30 meter, og bekken var 1-2 meter bred. Vi fanget 40-50 ørekyte i gytedrakt. pH ble målt til 6,7.

Levernesbekken-sidebekk Kløfsrud-Rådalen sør for Budalsveien 30

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Her går bekken i barskog i en kløft. Det er stilleflytende strekninger med mudder/humus-bunn, men også mindre strykområder med stein/fjellbunn og litt finere grus. Det er stort sett ganske fast bunn også på de stilleflytende strekningene. Maksimalt dyp var 70 cm, og vannet var humusfarget.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 65 meter, og bekken var 0,5-1,25 meter bred. Vi fanget ingen fisk. pH ble målt til 5,7.

Som følge av at vi ikke fanget fisk her, elfisket vi heller ikke noen strekninger lengre opp i bekken.

Levernesbekken-sidebekk Rustadødegård-Stokkedalen nedstrøms Nøtteholveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Her går bekken i skog i en dal. Den er relativt stilleflytende med mudder-bunn, og størrelsen på bekkeløpet vitner om at bekken kan gå opp voldsomt (inntil to meter) ved større nedbørsmengder. Da vi var der rant det imidlertid svært lite vann. Det var kun 5 cm dypt i strømområdene, og 30 cm bredt. Øverst mot Nøtteholveien er det litt fall, stein og grus, og en større kulp på inntil 60-70 cm dyp. Vannet var relativt klart. Bekken er lagt i rør under Nøtteholveien og dette røret er lagt 30-40 cm over kulpens vannspeil med helning, slik at eventuell fisk i beste fall kun kan passere ved høy vannføring.

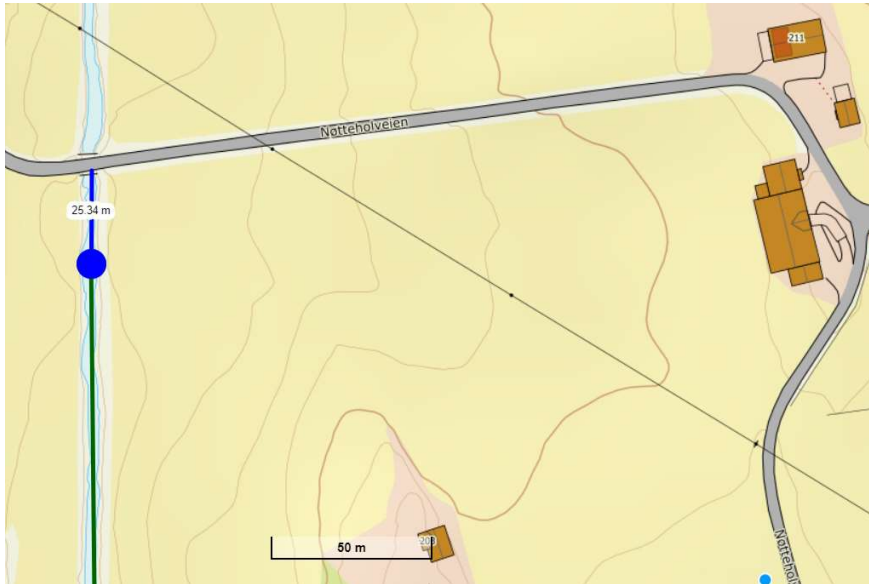

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 50 meter, inkludert kulpen øverst. Vi fanget ingen fisk. pH ble målt til 7,4.

Som følge av kulverten, vannføringen og at vi ikke fanget fisk her, elfisket vi heller ikke noen strekninger lengre opp i bekken.

Levernesbekken-hovedløp vest for Nøttholveien 211

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Bekken renner her kanalisert med begrensede kantsoner og lite høyere vegetasjon gjennom landbruksområder. Den er relativt stilleflytende med mudder-bunn, dog ganske fast, men opp mot kulvertene (2 rør, ikke hinder) under veien var det litt grus/stein og litt fall. Bekken var 1,5-2 meter bred og relativt grunn, ned mot 30-40 cm. Kulpen 25 meter nedstrøms kulverten var imidlertid mer enn 1 meter dyp. Vannet var relativt klart.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 25 meter. Vi fanget rundt 100 ørekyte. pH ble målt til 6,3.

Levernesbekken-sideløp Kvernhusdalen-Stordalen sørvest for Nøttholveien 262

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Sidebekken renner her kanalisert med begrensede kantsoner gjennom landbruksområder. Deler av bekkeløpet var ganske nylig gravd opp og alt av høyere vegetasjon felt. Bunnen besto av blåleire, med litt grus/stein helt opp mot veikryssingen. Veikryssingen er ei betongbru, men lagt på stokker som i nedkant som gir et fall på 20-30 cm. Bekken var 1-1,5 meter bred med maksimalt dyp på 50 cm+. Vannet var relativt klart.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 25 meter. Vi fanget ingen fisk. pH ble målt til 6,3.

Det ble derfor ikke elfisket noen stasjoner lengre opp i denne sidebekken.

Levernesbekken-hovedløp nedstrøms Nøtتهolveien 360

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Nedstrøms dette strekket renner bekken for en stor del gjennom landbruksområder, med lite fall, lite kantsoner og til dels mye vegetasjon i bekkeløpet. Ved Nøtتهolveien 360 er imidlertid bekken demmet opp i en liten dam med inntil 1 meters dyp. Demningen utgjøres av veien til eiendommen. Bekken ledes ut av dammen og under veien gjennom et rør. Røret munner rett ut i fritt fall (vandringshinder), der vannet renner ned gjennom cirka 20 meter med fall og stryk på fjell og grov stein, som går over i grus og sand i en grunn kulp og vannhastigheten roer seg. Maksimalt dyp på dette strekket er ca. 0,6 meter.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 45 meter. Vi fanget ca. 200 ørekyte i gytedrakt. pH ble målt til 6,2.

Levernesbekken-hovedløp nedstrøms Nøtتهolveien 360

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Nedstrøms dette strekket renner bekken for en stor del gjennom landbruksområder, med lite fall, lite kantsoner og til dels mye vegetasjon i bekkeløpet. Ved Nøtتهolveien 360 er imidlertid bekken demmet opp i en liten dam med inntil 1 meters dyp. Demningen utgjøres av veien til eiendommen. Bekken ledes ut av dammen og under veien gjennom et rør. Røret munner rett ut i fritt fall (vandringshinder), der vannet renner ned gjennom cirka 20 meter med fall og stryk på fjell og grov stein, som går over i grus og sand i en grunn kulp og vannhastigheten roer seg. Maksimalt dyp på dette strekket er ca. 0,6 meter.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 45 meter. Vi fanget ca. 200 ørekyte i gytetrakt. pH ble målt til 6,2.

Levernesbekken-hovedløp 320 meter oppstrøms Nøtteholveien 360
 Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Fra Nøtteholveien 360 og oppover endrer Levernesbekken karakter til å bli en skogsbekk, med klart, men humøst vann. Det er 22 meters fall på de cirka 375 meterne fra Nøtteholveien 360 og til bekken deler seg ved veien sørøst mot Rådalshytta. Vi elfisket et cirka 60 meter langt strekk fra dette bekkedelet og nedstrøms. Det er flere vandringshindre på strekket, som faller 4-5 meter totalt. Bekkeløpet går stedvis i fossefall, og stedvis i kulper ned mot 1 meters dyp. Det er noe fin grus i områdene med mindre strøm.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 60 meter. Vi fanget ingen fisk. pH ble målt til 5,9.

Vi elfisket ingen flere stasjoner lengre opp i bekken.

Vannforekomst Lite påvirka bekker til Hera nord for Ramstad 002-4210-R

Elfisket for Båstad grunneier JFF 2023 og 2024.

Vannforekomst Nakkimbekken 002-4844-R

Øvre del elfisket for Midtre Degernes grunneierlag 2010, 2021, 2022 og 2023. Nedstrøms Odalsfossen er det påvist gjedde, ørret, ørekyte og bekkeniøye. Oppstrøms Odalsfossen er det kun påvist ørekyte og ørret. Ørreten reproducerer på hele øvre del. Midtre Degernes grunneierlag har lagt ut kalkgrus i bekken.

Kort beskrivelse av bekken fra nederst og opp til Kløsa

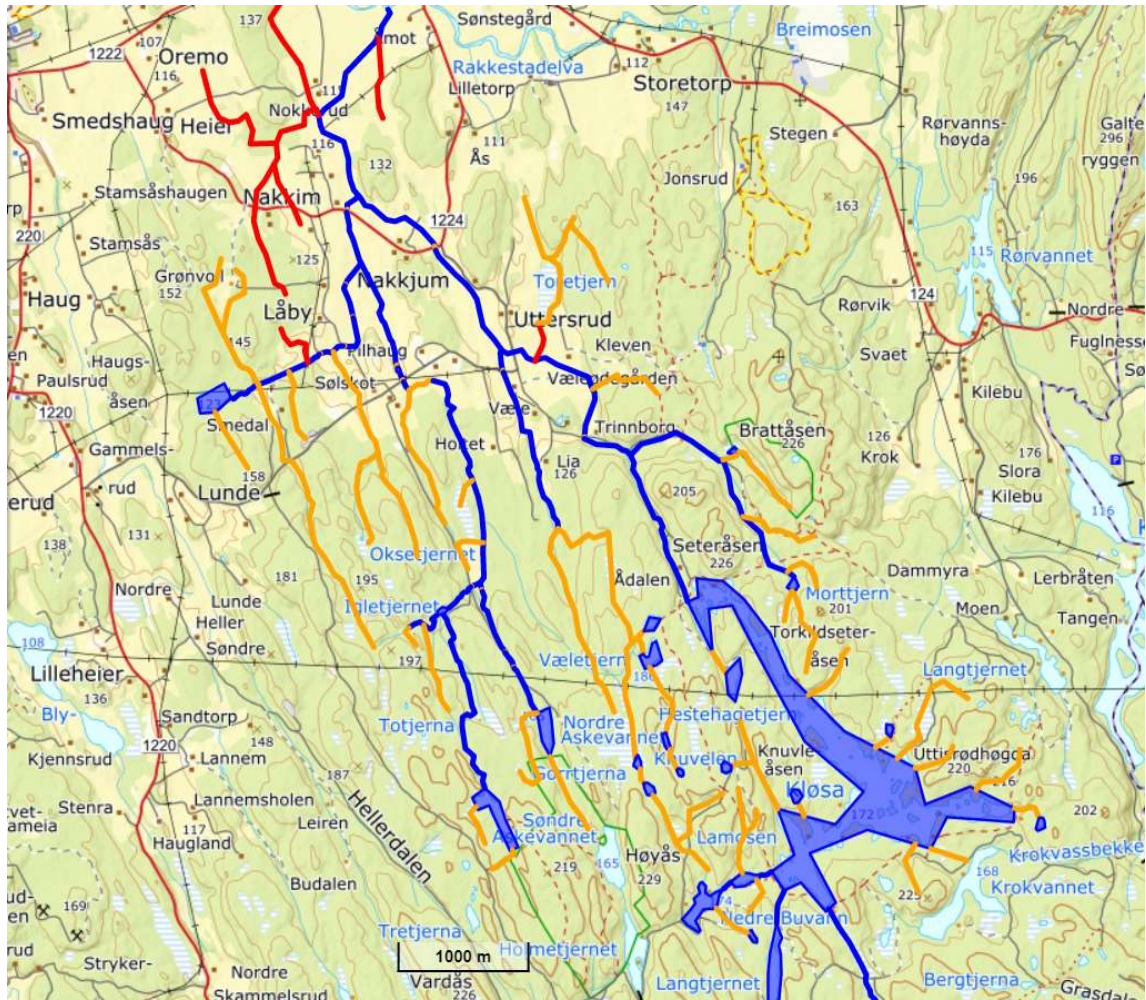
Nakkimbekken renner ut i Rakkestadelva. Derfra renner den, ganske kanalisert, men uten andre hindringer enn noen traktorkryssinger, ca. 2510 meter opp til Nakkimveien, der den går under i en nylagt plastkulvert (34 meter). Denne er ikke vandringshinder for fisk.

Derfra går den videre oppover ca. 1000 meter til Væhleveien krysser bekken med ei bru sør for Uttersrud. Denne er ikke vandringshinder for fisk.

1150 meter lengre opp går bekken igjen under Væhleveien, denne gang i en 14 meter lang plastkulvert. Denne er ikke vandringshinder for fisk.

Odalsfossen, cirka 250 meter oppstrøms kryssingen under Væhleveien, er et naturlig vandringshinder. Herfra går bekken ca. 1370 meter opp til Kløsa, der den munner ut fra en 2-3 meter høy demning.

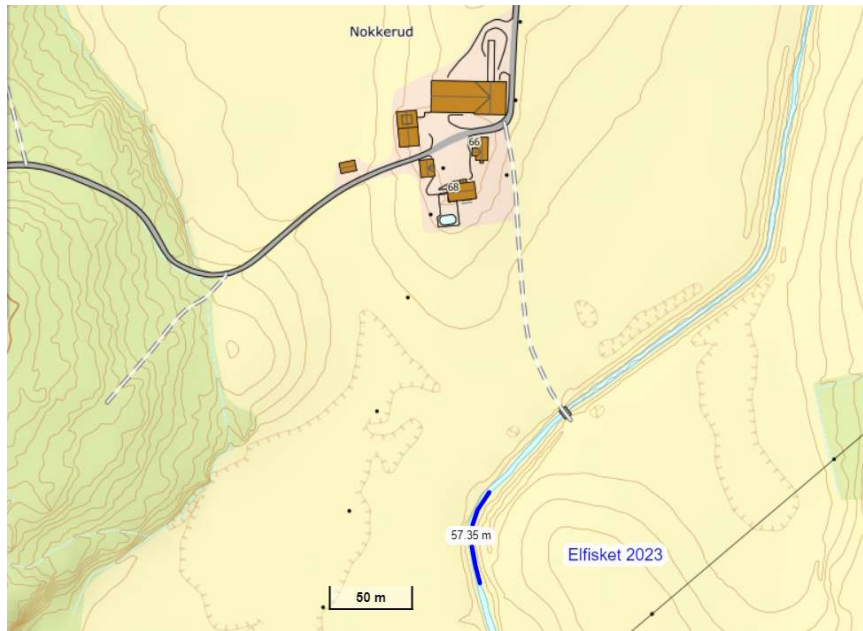
Total lengde hovedløpet: ca. 6080 meter.

Oversiktskart over Nakkimbekken med sidebekker. Sidebekkene omhandles av et eget kapittel.

Nakkimbekken Nokkerud

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Vannet var blakket og siktedypet kun ca. 50-60 cm. Bunnen besto for en stor del av mudder. Bekken er svært kanalisert, uten høyere kantvegetasjon. Vannplanter i løpet begrenset seg for det meste til noe dunkjevle. Dypet varierte mellom 0,7-1,5 meter. Det var umulig å vade uten å sette seg fast, så bekken ble grovt avfisket fra bredden.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 57 meter, en bredde på ca. 3 meter, og dermed et areal på ca. 171 m². Vi fant ingen fisk. Det finnes nok fisk på strekningen, men habitatet er per i dag svært dårlig.

Nakkimbekken Nakkimveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket nedstrøms kulverten under Nakkimveien.

Vannet hadde et siktedyp på ca. 1 meter. På den øvre delen av strekket besto bunnen av grus fra veibygging, men noen steiner. Det er en kulp nedstrøms kulverten. Nedenfor dette området er det en naturlig strømråk del av bekken med stein og sand/grusbunn og 20-30 cm dyp. De nedre delen av strekket er den dypeste, ned mot 1 meter, der det er mer mudder og elvesnelle på de grunnere områdene. Det mangler høyere vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 47 meter, en bredde på ca. 2 meter, og dermed et areal på ca. 94 m². Vi fant mye mort på den nedre del av strekningen (antall 50+, størrelse opptil 200 gram). Her fant vi også 5-6 gjedder (flere årsklasser) og en ørret på 35 cm. På den mest strømmende strekningen fant vi flere bekkeniøyer. I den øvre kulpen fant vi ei gjedde.

Nakkimbekken Væhleveien-Uttersrud

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket nedstrøms kulverten under Nakkimveien.

Vannet var relativt klart. Bunnen besto for en stor del av mudder, med unntak av noe knust stein i området ved brua. Det var stedvis svært mye vegetasjon i bekkeløpet, øverst dunkjevle, lengre ned lange vannplanter som hang i strømmen. Det mangler høyerestående vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 39 meter, en bredde på ca. 1,75 meter, og dermed et areal på ca. 68,25 m². Vi fanget 4 gjedder, der to var ca. 10 cm lange, og to ca. 20 cm lange.

Vannforekomst Nakkimbekken bekkefelt 002-4847-R

Kort beskrivelse av bekkene som renner til Nakkimbekken fra nederst og oppstrøms

Åmotåsen: Renner inn på østsiden av Nakkimbekken fra sør. De nedre ca. 95 meterne er åpne. Minst 700 meter bekk er lagt i rør. Anses **uaktuell for fisk**.

Nokkerud-Heier-Nakkimkroken: Renner inn på Nakkimbekkens vestsida ved Nokkerud. Ett strekk på ca. 1100 meter kommer fra nord. Det andre strekket kommer fra Nakkimmosen i vest; en av svært få gjenværende lavlandstorvmyrer i Rakkestad.

Strekket fra vest ligger i rør under jorder ca. 350 meter fra Nakkimmosen. Hertil kommer vann fra Heier i nord (ca. 850 meter) og to strekk fra sør (ca. 1250 meter (Låby/Grønvoll) og ca. 600 meter). **Det meste er lagt i rør.**

Låbybekken-Sølvskuttbekken: Renner inn i Nakkimbekken fra sørvest ved Nakkimkroken. Etter 150 meter går bekken under Nakkimveien i en 22 meter lang kulvert (ikke vandringshinder). Herfra går bekken ca. 410 meter før den deler seg i de to bekkene dette strekket er navngitt etter.

Låbybekken: Låbybekken renner ca. 200 meter før den går under traktorkryssing (9 meter, ikke vandringshinder). Deretter renner den ca. 250 meter før den går under enda en traktorkryssing (9 meter). Etter dette går den ca. 310 meter før den går i en kulvert under Låbyveien (12 meter, **delvis vandringshinder**). Derfra går bekken rett vest ca. 195 meter før den blir krysset av en traktorvei (10 meter). Til slutt går bekken ca. 775 meter før den kommer fra kilden Låbytjern.

På strekningen mellom Låbyveien og Låbytjern tilkommer to lange løp fra Lundeåsen i sør (ca. 2285 meter og ca. 1732 + 795 meter, Oksetjernet), og ett løp fra Grønvoll i nord (ca. 1150 + 570 meter). Disse bekkene fører forholdsvis lite vann, sannsynligvis pga. mye myrområder i skogene i sør.

Sølvskuttbekken: Fra der den møter Låbybekken renner Sølvskuttbekken åpent ca. 850 meter videre til en kunstig anlagt dam. Denne er cirka 1160 m². Utløpet av dammen er rør, og fungerer som et **absolutt vandringshinder**. Fra dammen går bekken ca. 55 meter videre opp til Sølvskuttveien, der den går under veien i en kulvert (15 meter). Dette er også et **absolutt vandringshinder**. Herfra er bekken bare åpen ca. 85 meter videre oppstrøms før den går i rør. Her tilkommer vann fra en ca. 1100 meter lang streng (vestre) som går inn langs veien til Igletjernet, der den nedre delen er lukket. Mesteparten av vannet kommer imidlertid fra Langetjern/Igletjern/Nordre Askevann.

Askevannsbekken: Langetjern/Igletjern/Nordre Askevann. Bekken går i rør under jorder ca. 210 meter mot øst ved Pilhaug (**sannsynlig vandringshinder**), før løpet blir åpent igjen og dreier mot sørvest. Her renner det åpent i ca. 1715 meter mot sør, før det deler seg i to løp.

Det ene løpet kommer fra nordre Askevann. Bekken renner ca. 55 meter sørover etter bekkedelet før det krysses av en traktorvei (13 meter). Etter dette går bekken ca. 510 meter før den krysses av veien opp til nordre Askevann (8 meter). Herfra går bekken ca. 130 meter før den er lagt i rør under en plass ved veien (9 meter), hvorfra den fortsetter videre ca. 385 meter opp til nordre Askevann. Nordre Askevann har et par beskjedne innløpsbekker på ca. 820 og 625 meter.

Det andre løpet kommer fra Igletjern/Langetjern. Etter ca. 70 meter kommer det til en kulvert under veien til Nordre Askevann (7 meter). Derfra og opp til Igletjern er det ca. 245 meter bekk med svært mye fall. Eventuell fisk kan komme ned, men ikke opp. Det er derfor å regne som et **naturlig vandringshinder**.

Igletjernet er cirka 35 dekar. Den største innløpsbekken er Langetjernbekken. Bekken er ca. 1540 meter lang og kommer fra Langetjern. Langetjern har et par beskjedne innløpsbekker på ca. 2-300 meter. Igletjernet mottar også vann fra Lille Igletjernbekken i vest (ca. 910 meter + 300 meter).

Væhlebekken. Bekken renner ned i Nakkimbekken på vestsiden ved Væhle gård og krysset Væhleveien-Sølvskuttveien. Etter ca. 160 meter krysses bekken av Sølvskuttveien (17 meter). Herfra går bekken åpen ca. 1315 meter før den deler seg i to løp.

Det vestre løpet går nesten rett sør til Gørtjernsmosen og er ca. 1525 meter.

Det østre løpet er ca. 2285 meter langt opp til Nordre Gørtjern. Dette løpet drenerer et stort område med en rekke små tjern og mye myr. Det er derfor begrenset med vann som renner ut av området. I tillegg tilkommer sideløp på ca. 730, 580 og 560 meter.

Uttisrubbekken: Bekken kommer inn i Nakkimbekken fra nord ved Uttersrud/Væhledegård. De nedre ca. 310 meterne er **lagt i rør** under jorder og en sidevei til Væhleveien. Oppstrøms dreneres en rekke sterkt grøftede myrområder (ca. 630 meter bekkeløp) og lengre opp en del myr i skog (ca. 900 meter) og rør under jorder (ca. 670 meter). Anses **uaktuell for fisk**.

Åseterbekken. Bekken kommer inn fra øst i Nakkimbekken øst for Trinnborg. Her renner bekken ca. 820 meter opp til et bekkedele ved siden av Åsetertjern.

Det østlige løpet, med Åsetertjern og dalen mot sørøst, er ca. 700 meter langt. Åsetertjern er delvis gjengrodd med myr og svært sur. Anses **uaktuell for fisk**.

Det vestlige løpet er ca. 1015 meter mot sør i det vestlige løpet kommer vannet fra Morttjern. Det tilkommer en sidebekk på ca. 620 meter underveis. Morttjern har tilsig fra to-tre ca. 2-300 meter lange bekkedrag.

Kløsa, de viktigste tilløpsbekkene: I det følgende nevnes de bekkene som har betydning for fisk. Bekkene beskrives i rekkefølge fra Morttjern i øst, og videre rundt Kløsa fra øst via sør og til vest og til slutt nordvest:

- Korpåstjern: Ca. 247 meter bekk fra et tidligere ørretvann.
- Nakkimseterbekken: Ca. 1040 meter bekk opp til tjernet Krigsmann. De nederste 600 meterne av bekken er en viktig gytebekk for ørret.
- Langtjernbekken: Ca. 263 meter gytebekk for ørret som kommer fra Langtjern.
- Oslobekken/Buvannbekken: Hhv. 25 og 70 meter gytebekk for ørret mellom nedre Buvann og Kløsa og mellom Buvanna. Nedre Buvann har en ca. 900 meter lang innløpsbekk fra nord, mens Øvre Buvann mottar vann fra tjernet Kjelleren gjennom en ca. 300 meter lang bekk fra sørøst.
- Knuvlabekken: Mottar vann fra ørrettjernet Knuvla gjennom Knuvledalen, ca. 729 + 120 meter bekk.
- Søndre Hestehagatjern: Bekk på ca. 110 meter fra et abborvann.
- Hestehagatjern: Bekk på ca. 185 meter fra et ørret/abborvann.

Låbybekken-Sølvskuttbekken

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket nedstrøms kulverten under Nakkimveien.

Vannet var blakket med et siktedyp på ca. 0,5 meter. Bunnen besto for en stor del av mudder og leire, med unntak av noe knust stein i området ved kulverten og brua over bekken ca. 30 meter nedstrøms. Dybden varierte mellom 0,2 og 1 meter. Det var svært lite vegetasjon i bekkeløpet, men OK med høyerestående vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 51 meter, en bredde på ca. 2 meter, og dermed et areal på ca. 102 m². Vi fanget 2 mort og 1 ørret (voksen).

Rune Nakkim (2023) forteller at han fisket mye abbor, ørret og krepser på denne strekningen da han vokste opp her på 1980-tallet.

Låbybekken Låby nordre

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Vannet var klart. Bunnen var relativt fast, og besto for en stor del av grus/sand/leire, med unntak av noe stein i området ved traktorkryssingen. Svært ensartet løp, lite kulper, dyp stort sett 0,1-0,3 meter. Det var svært lite vegetasjon i bekkeløpet. Ingen høyerestående vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 100 meter, en bredde på ca. 0,75 meter, og dermed et areal på ca. 75 m². Vi fanget ingen fisk.

Låbybekken Låbyveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Kulverten under veien ble vurdert å være et delvis vandringshinder, derfor ble det elfisket både nedstrøms og oppstrøms veien.

Vannet var klart. Bunnen var relativt fast, og besto for en stor del av grus/mudder. Ganske variert bekkeløp, med kulper, stille områder og områder med lett strøm. Dyp 0,2-0,6 meter. OK med høyerestående vegetasjon i kantsonen på de avfiskede strekkene, men ingen høyerestående kantvegetasjon nedstrøms.

Den nedre overfiskede strekningen hadde en lengde på 27 meter, en bredde på ca. 0,75 meter, og dermed et areal på ca. 20,25 m². Vi fanget to ørekyter, pluss observerte en større (20-25 cm) fisk som kom seg unna, uten at vi klarte å artsbestemme denne.

Den øvre overfiskede strekningen hadde en lengde på 81 meter, en bredde på ca. 0,75 meter, og dermed et areal på ca. 60,75 m². Vi fanget ingen fisk, på tross av bra habitat.

Sølvskuttbekken nedstrøms Sølvskuttveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Både utløpet fra dammen og kulverten under Sølvskuttveien ble vurdert å være absolutte vandringshinder. Vannet rant for en stor del UNDER kulverten under Sølvskuttveien og ikke gjennom.

Nedstrøms dammen:

Vannet var klart. Bunnen var relativt fast, og besto for en stor del av grus (tynt lag)/mudder. Grunt, lett strømmende vann, med unntak av de øvre 30 meterne som var ganske stillestående og endte i en stor kulp nedstrøms damutløpet. Dyp 0,1-0,8 meter. Store utglidninger og ødelagte utløp av drenerør i jordekantene på vestsiden. OK med høyerestående vegetasjon i kantsonen på østsiden av de avfiskede strekkene.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 80 meter, en bredde på ca. 1,75 meter, og dermed et areal på ca. 140 m². Vi fanget 50+ mort, flere bekkeniøyer og en voksen ørret på ca. 25 cm. Mort og ørret sto i kulp opp ved utløpet fra dammen, mens bekkeniøyene fantes på det strømmende vannet lengre ned.

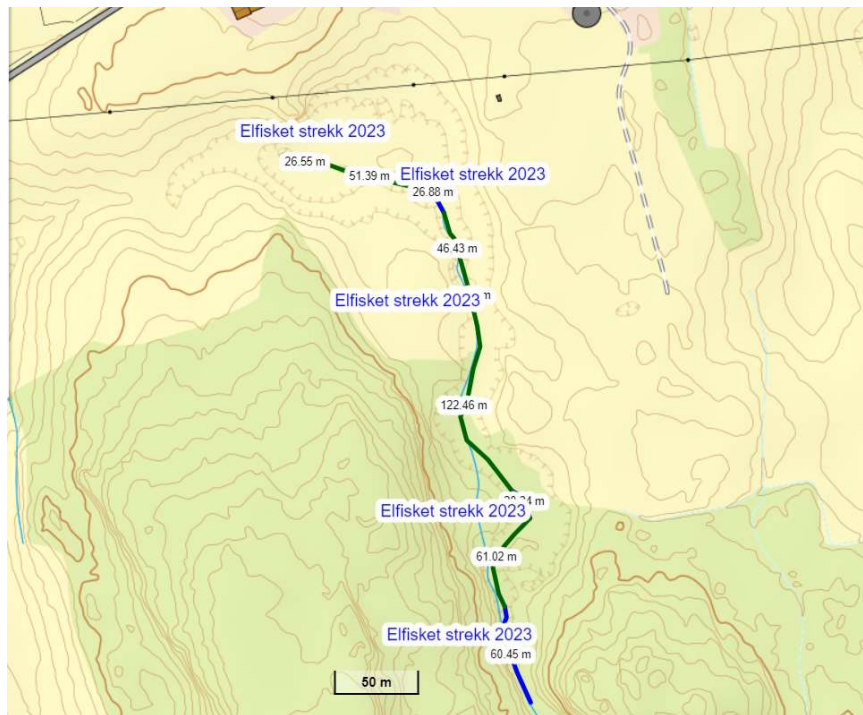
Oppstrøms dammen:

Vannet var blakket med siktedyp på 0,5-0,6m. På strekningen nederst mot dammen var bunnssubstratet svært løst, sannsynligvis pga. sedimentasjon ved tidligere høyere vannstand i dammen. Lengre opp ble bunnen stadig mer fast, og de siste 20 meterne opp mot veien besto bunnen av mye stein og grov grus, litt silt/mudder og litt grus. Dyp 0,1-0,8 meter.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 60 meter, en bredde på ca. 1,5 meter, og dermed et areal på ca. 90 m². Vi fanget ingen fisk.

Askevannsbekken Pilhaug

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Nederst var vannet var blakket med et siktedyp på 0,5-0,6 meter. Inne i skogen var vannet klart, men humusfarget. Der bekken rant mellom jordene var det mye slam på bunnen, mens i skogen var det en ganske stillestående kanal med løs bunn. Imidlertid var det noen mindre stein/fjellområder der det gikk å vade. Dyp 0,2 til kanskje en knapp meter (?). Det var store utglidninger i kanten på bekken i den nedre delen, da grunneier stedvis jordarbeidet helt utpå kanten av bekken. Kantsonen mot grunneier i øst var langt bedre.

Grunnet vanskelige vadeforhold ble det elfisket sporadiske strekninger oppover i bekkeløpet, fra der bekken gikk inn i røret under jordene og opp til godt inne i skogen (anslagsvis 400 meter lengre opp). Det er derfor vanskelig å anslå overfisket areal. Bekken var gjennomsnittlig anslagsvis 1,25-1,5 meter bred. Vi fant ingen fisk.

Askevannsbekken nordøst for Igletjern

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Stasjonen ble valgt for å få med vannet fra både Igletjern og Nordre Askevann.

Vannet var klart. Bunnen besto av mye mudder/silt i de nedre delene, mens det var noen mindre stryk med stein/grus opp mot innløpet av bekken fra Nordre Askevann. Dyp 0,2-0,4 meter. Bekken går gjennom plantet granskog på et stort grøftet myrområde.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 50 meter, en bredde på ca. 1,25 meter, og dermed et areal på ca. 62,5 m². Vi fanget to ørret, begge 1-2 år gamle.

Vi elfisket også 10 meter strekning opp mot kulverten under Askevannsveien, men fant ingen fisk. Her er vannet tidvis svært surt (ref. målinger, Midtre Degernes grunneierlag).

Langetjernbekken innløp Igletjern

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Vi elfisket nedstrøms og oppstrøms kulverten da den er et delvis vandringshinder under visse vannføringer.

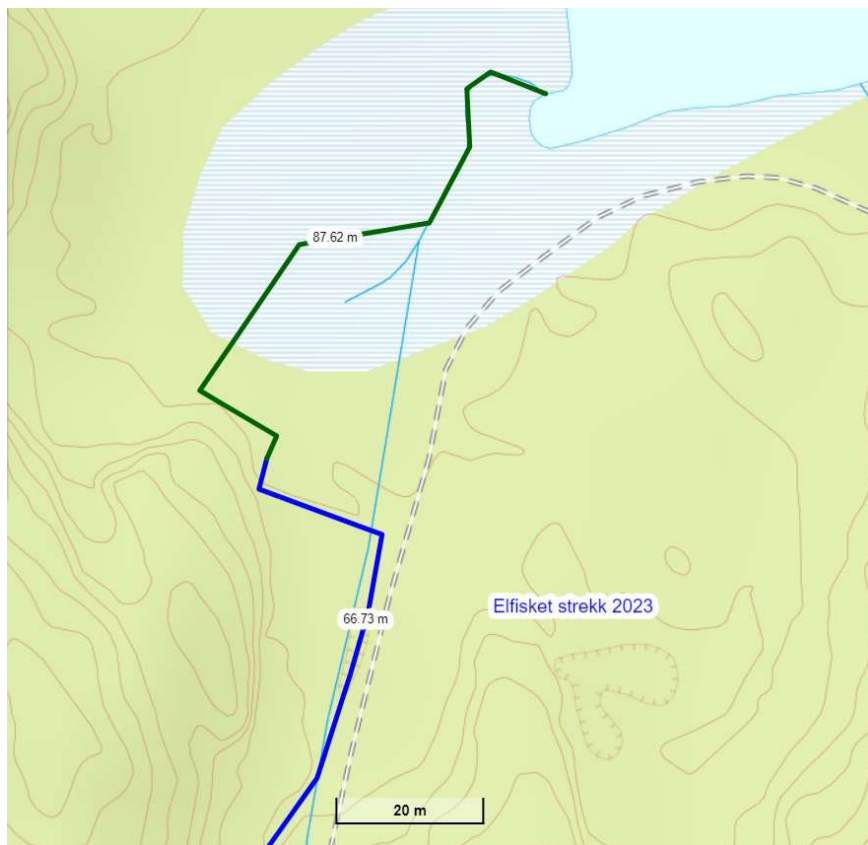

Vannet var klart. Bunnen besto for en stor del av sand, grus og noe mindre stein i strykområdene øverst på strekningen. Dyp 0,1-0,5 meter. Bekken går i sin helhet i skog.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 30 meter, en bredde på ca. 0,6 meter, og dermed et areal på ca. 18 m². Vi fanget ingen fisk. Det er imidlertid abbor i Igletjernet. pH-målinger utført av Midtre Degernes grunneierlag viser verdier fra 4,9 – 5,7. Bekken gikk tørr i juli 2022 (sterk tørke).

Lille Igletjernbekken

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Vannet var klart. Bunnen besto for en stor del av sand og silt, med grus de stedene der det strømmet mest. Ganske variert bekkeløp, med kulper, stille områder og områder med lett strøm. Oppstrøms slutten av elfiskestrekkingen blir det mer fall og stryk i steiner. Dyp 0,1-0,6 meter. Bekken går i sin helhet i skog.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 70 meter, en bredde på ca. 0,4 meter, og dermed et areal på ca. 28 m². Vi fanget ingen fisk. Det er imidlertid abbor i Igletjernet. pH-målinger utført av Midtre Degernes grunneierlag viser verdier fra 4,6 – 5,6. Bekken gikk tørr i juli 2022 (sterk tørke).

Vannforekomst Sandvannsbekken 002-4121-R

Elfisket for Midtre Degernes grunneierlag en rekke ganger i perioden 2010-2024.

Vannforekomst Stiklatjern bekkefelt 002-4207-R
Elfisket for Båstad grunneier JFF 2022, 2023 og 2024.

Vannforekomst Ågårdselva bekkefelt 002-4353-R: Sarpsborg
Elfisket for Kalnes videregående skole 2022.

Referanser

- Bohlin, T. et al. 1989. Electrofishing - Theory and practice with special emphasis on salmonids. Hydrobiologia 173: 9-43, 1989.
- Kart er laget på www.norgeskart.no

Personlige opplysninger

- Kai Tønsberg, Mysen
- Ludvig Akselsen, Degernes
- Rune Nakkim, Degernes